

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 8.5.2026
C(2026) 3198 final

Zijne Excellentie
De heer Maxime Prévot, Vice-
eersteminister, Minister van Buitenlandse
Zaken, Europese Zaken en
Ontwikkelingssamenwerking
Karmelietenstraat 15 BE – 1000 Brussel

Betreft: Kennisgeving 2026/64/BE

BVR tot wijziging van het BVR van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en het BVR van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving

Kenbaarmaking van een uitvoerig gemotiveerde mening uit hoofde van artikel 6, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van 9 september 2015

Indiening van opmerkingen uit hoofde van artikel 5, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van 9 september 2015

Zijne Excellentie,

In het kader van de kennisgevingsprocedure van Richtlijn (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾ hebben de Belgische autoriteiten de Commissie op 10 februari 2026 in kennis gesteld van het “*Ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en het besluit van de Vlaamse Regering van 23 mei 2025 over de omgevingshandhaving*” (hierna: “het aangemelde ontwerp”).

Volgens het kennisgevingsbericht wordt in het aangemelde ontwerp voorgesteld het nationale rechtskader in overeenstemming te brengen met Verordening (EU) 2023/1542

¹ Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, PB L 241 van 17.9.2015, blz. 1.

van 12 juli 2023 inzake batterijen en afgedankte batterijen ⁽²⁾ en Verordening (EU) 2024/1157 betreffende de overbrenging van afvalstoffen ⁽³⁾. Daartoe wordt in het kennisgevingsbericht uitgelegd dat het aangemelde ontwerp wijzigingen bevat van de verplichtingen van onlineplatforms en fulfilmentdienstverleners in het kader van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, die moeten worden afgestemd op Richtlijn 2008/98/EG, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2025/1892 (hierna: “kaderrichtlijn afvalstoffen”) ⁽⁴⁾ en Verordening (EU) 2022/2065 (digitaledienstenverordening, hierna: “DSA”) ⁽⁵⁾.

In het kader van het aangemelde ontwerp hebben de diensten van de Commissie de Belgische autoriteiten op 4 maart 2026 om aanvullende informatie verzocht, teneinde duidelijkheid over de maatregelen in het aangemelde ontwerp te krijgen. Bij de volgende beoordeling wordt rekening gehouden met de antwoorden die de Belgische autoriteiten op 16 maart 2026 hebben verstrekt.

Na onderzoek van de desbetreffende bepalingen in het aangemelde ontwerp brengt de Commissie de volgende uitvoerig gemotiveerde mening en opmerkingen uit.

1. Inleiding

De Commissie neemt nota van het kennisgevingsbericht en het antwoord van de Belgische autoriteiten op het verzoek van de diensten van de Commissie om aanvullende informatie, volgens welke het aangemelde ontwerp tot doel heeft het nationale rechtskader in overeenstemming te brengen met de kaderrichtlijn afvalstoffen. De Commissie baseert haar uitvoerig gemotiveerde mening en opmerkingen aldus op de door de Belgische autoriteiten verstrekte informatie, met inbegrip van hun antwoorden op het verzoek om aanvullende informatie van de diensten van de Commissie.

De kaderrichtlijn afvalstoffen heeft onder meer met het oog op de naleving van de DSA tot doel te specificeren hoe de verplichtingen voor aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met handelaren, moeten worden toegepast in het geval van aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met producenten die textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater bij die richtlijn, aanbieden aan consumenten in de Unie. In artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen is met name bepaald dat de lidstaten, met het oog

² Verordening (EU) 2023/1542 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2023 inzake batterijen en afgedankte batterijen, tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG en Verordening (EU) 2019/1020 en tot intrekking van Richtlijn 2006/66/EG, PB L 191 van 28.7.2023.

³ Verordening (EU) 2024/1157 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 betreffende de overbrenging van afvalstoffen, tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1257/2013 en (EU) 2020/1056 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1013/2006, PB L 145, 30.4.2024.

⁴ Richtlijn (EU) 2025/1892 van het Europees Parlement en de Raad van 10 september 2025 tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen, PB L, 2025/1892, 26.9.2025.

⁵ Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaledienstenverordening), PB L 277 van 27.10.2022, blz. 1-102.

op de naleving van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van de DSA, ervoor moeten zorgen dat aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met producenten die textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten die binnen het toepassingsgebied van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen, aanbieden aan consumenten in de Unie, de volgende informatie verkrijgen van producenten, voordat zij producenten toestaan van hun diensten gebruik te maken: a) informatie over hun registratie in het register van producenten die gevestigd zijn in het land waar de consument is gevestigd overeenkomstig artikel 22 ter van de kaderrichtlijn afvalstoffen, en het registratienummer of de registratienummers van de producent in dat register; en b) een zelfcertificering met betrekking tot de naleving van de eisen inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid.

Aangezien de relevante bepalingen van de kaderrichtlijn afvalstoffen voor de beoordeling van het toepassingsgebied van het aangemelde ontwerp uitdrukkelijk verwijzen naar de in artikel 30 van de DSA vastgestelde verplichtingen, zal het aangemelde ontwerp worden beoordeeld in het licht van die verordening.

2. Uitvoerig gemotiveerde mening

2.1 Beoordeling in het licht van de digitale dienstenverordening (DSA)

De Commissie herinnert eraan dat de DSA een doeltreffende regelgevingsoplossing op EU-niveau biedt voor een aantal van de doelstellingen die met het aangemelde ontwerp worden nagestreefd. De DSA voorziet in een gemeenschappelijke reeks regels van de Unie die een breed scala aan verplichtingen opleggen aan aanbieders van *inter alia* hostingdiensten en onlineplatforms om de verspreiding van illegale en schadelijke content online tegen te gaan en tegelijkertijd de interne markt te versterken.

a) Toepasselijkheid van de DSA

Sommige bepalingen van het aangemelde ontwerp, met name artikel 3, vallen binnen het toepassingsgebied van de DSA.

Ten eerste legt artikel 3 van het aangemelde ontwerp, wat de personele werkingssfeer ervan betreft, verplichtingen op aan “*onlineplatforms die binnen het toepassingsgebied van hoofdstuk 3, afdeling 4, van [de DSA] vallen*”. Hieruit volgt dat onlineplatforms waarop het aangemelde ontwerp betrekking heeft, onder de definitie van “onlineplatforms” overeenkomstig artikel 3, punt i), van de DSA vallen.

Ten tweede heeft het aangemelde ontwerp, wat het materiële toepassingsgebied ervan betreft, volgens het kennisgevingsbericht *inter alia* tot doel het nationale rechtskader in overeenstemming te brengen met de kaderrichtlijn afvalstoffen. Zoals de Belgische autoriteiten in hun antwoord op het verzoek om aanvullende informatie van de diensten van de Commissie hebben aangegeven, beoogt artikel 3 van het aangemelde ontwerp met name uitvoering te geven aan artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen, dat

op zijn beurt tot doel heeft te specificeren hoe aanbieders van de betrokken onlineplatforms moeten voldoen aan de verplichtingen van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van de DSA.

Daarom merkt de Commissie op dat, aangezien artikel 3 van het aangemelde ontwerp doelstellingen bevat die door de DSA worden nagestreefd (d.w.z. het aanpakken van de verplichtingen die uit hoofde van artikel 30 van de DSA aan aanbieders van onlinemarktplaatsen worden opgelegd) en aangezien het aangemelde ontwerp regels bevat voor het aanbieden van tussenhandelsdiensten (met name het aanbieden van onlinemarktplaatsen) in de Unie, het binnen het materiële toepassingsgebied van de DSA valt.

b) Volledig harmoniserend effect van de DSA

Om te beginnen benadrukt de Commissie dat de DSA tot doel heeft bij te dragen tot de goede werking van de interne markt voor tussenhandelsdiensten door volledig geharmoniseerde regels vast te stellen voor een veilige, voorspelbare en betrouwbare onlineomgeving. De DSA is met name een horizontaal wetgevingsinstrument dat de regels voor het aanbieden van tussenhandelsdiensten in de Unie volledig harmoniseert⁽⁶⁾. Hiermee wordt een volledig geharmoniseerd regelgevingskader vastgesteld met betrekking tot de verantwoordingsplicht en verantwoordelijkheden van aanbieders van tussenhandelsdiensten, met inbegrip van aanbieders van onlinemarktplaatsen.

Als verordening voorziet de DSA niet in aanvullende nationale vereisten, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald⁽⁷⁾. Dit komt omdat, overeenkomstig artikel 288 VWEU, verordeningen rechtstreeks van toepassing zijn in de hele Unie. Anders dan in het geval van richtlijnen zijn nationale omzettingsmaatregelen dus niet toegestaan met betrekking tot verordeningen, tenzij de verordening zelf het aan de lidstaten overlaat om de wettelijke, regelgevende, administratieve en financiële maatregelen te nemen die nodig zijn om de doeltreffende toepassing van de bepalingen van die verordening te waarborgen⁽⁸⁾. Het is dus van essentieel belang dat de lidstaten voorkomen dat zij nationale wetgeving vaststellen die mogelijk overlapt met de bepalingen van de DSA. Een dergelijke overlapping zou leiden tot versnippering van de interne markt, wat de geharmoniseerde regels van de DSA juist moeten voorkomen, en tot aanzienlijke rechtsonzekerheid.

Zoals vermeld in overweging 10 van de DSA, kunnen de in de DSA uiteengezette geharmoniseerde regels echter in andere Unierechtelijke handelingen worden gespecificeerd en aangevuld. Indien dergelijke andere Unierechtelijke handelingen nationale omzettingsmaatregelen vereisen, doen deze geen afbreuk aan het volledig harmoniserend effect van de DSA, mits zij zich beperken tot de omzetting van de specificatie van de geharmoniseerde regels die zijn vastgelegd in de DSA en die bij andere

⁶ DSA, overweging 9.

⁷ Arrest van het HvJ-EU van 18 februari 1970, *Bollmann*, Zaak 40/69, EU:C:1970:12, punt 4; arrest van het Hof van 18 juni 1970, *Krohn*, Zaak 74/69, EU:C:1970:58, punten 4 en 6; en arrest van het Hof van 15 november 2012, *Stichting Al-Aqsa*, gevoegde zaken C-539/10 P en C-550/10 P, EU:C:2012:711, punt 87 (inzake het risico van afwijkende definities volgens het Unierecht en het nationale recht).

⁸ Arrest van het HvJ-EU van 14 juni 2012, *ANAFE*, Zaak C-606/10, EU:C:2012:348, punt 72.

Unierechtelijke handelingen zijn vastgesteld. Voor zover die Unierechtelijke handelingen dezelfde doelstellingen nastreven als de DSA, is de DSA bovendien van toepassing op aangelegenheden die niet of niet volledig door die andere rechtshandelingen zijn aangepakt, alsook op aangelegenheden waarvoor die andere rechtshandelingen de lidstaten de mogelijkheid laten om bepaalde maatregelen op nationaal niveau vast te stellen.

Hoofdstuk III, afdeling 4, van de DSA voorziet in verplichtingen voor aanbieders van onlinemarktplaatsen, in de DSA aangeduid als “onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met handelaren”. Overeenkomstig artikel 30, lid 1, van de DSA zorgen die aanbieders ervoor dat handelaren hun diensten alleen kunnen gebruiken indien zij van die handelaren bepaalde informatie hebben ontvangen. In het bijzonder vereisen de punten d) en e) dat deze aanbieders respectievelijk het handelsregister verkrijgen waarin de handelaar staat ingeschreven en zijn inschrijvingsnummer, indien de handelaar ingeschreven staat in een handels- of soortgelijk openbaar register, en een zelfcertificering waardoor hij zich ertoe verbindt alleen producten of diensten aan te bieden die voldoen aan het toepasselijke Unierecht. Op grond van artikel 30, leden 2 en 3, van de DSA moeten de aanbieders van onlineplatforms ook alles in het werk stellen om te beoordelen of de door handelaren verstrekte en in artikel 30, lid 1, punten a) tot en met e), van de DSA vermelde informatie betrouwbaar en volledig is, om te verzoeken dat de informatie (indien nodig) wordt gecorrigeerd of aangevuld en, indien niet volledig aan een dergelijk verzoek wordt voldaan, om de verlening van hun diensten op te schorten.

Artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen specificeert dit door aanbieders van onlineplatforms ertoe te verplichten om, met inachtneming van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van de DSA, specifieke informatie te verkrijgen van producenten die in bijlage IV quater bij die richtlijn genoemde textielproducten, textielgerelateerde producten of schoeisel aanbieden aan consumenten in de Unie. Daarin wordt bepaald hoe aan die verplichtingen moet worden voldaan in het specifieke geval van aanbieders die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met producenten die textiel-, textielgerelateerde of schoeiselp producten zoals genoemd in bijlage IV quater aanbieden en die binnen het toepassingsgebied van de in artikel 22 bis, 22 ter en 22 quater van die richtlijn vastgestelde verplichting inzake uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen.

Tegen deze achtergrond is de Commissie van mening dat sommige bepalingen van het aangemelde ontwerp verder gaan dan de specificatie als bedoeld in artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen, aangezien zij de verplichtingen van aanbieders van tussenhandelsdiensten, met name onlineplatforms, nader specificeren, hetgeen in strijd is met het volledig harmoniserend effect van de DSA.

Artikel 3 van het aangemelde ontwerp specificeert de verplichtingen van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van de DSA voor “*aanbieders van onlineplatforms die binnen het toepassingsgebied van hoofdstuk 3, afdeling 4, van die verordening vallen en die consumenten en eindgebruikers op het grondgebied de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met producenten die producten aanbieden waarvoor de aanvaardingsplicht geldt*”. Uit het aangemelde ontwerp blijkt echter niet duidelijk

welke categorieën producten onder het begrip “producten waarvoor de aanvaardingsverplichting geldt” vallen. Op basis van de bewoordingen van het aangemelde ontwerp in de versie die aan de Commissie is meegedeeld, en gelezen in samenhang met het onderliggende wettelijke kader ⁽⁹⁾, ziet de Commissie niet in hoe de bepaling zo kan worden uitgelegd dat deze uitsluitend betrekking heeft op de in artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen bedoelde producten, d.w.z. textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater bij die richtlijn, en concludeert derhalve dat de verplichtingen uit hoofde van artikel 3 van het aangemelde ontwerp moeten worden geïnterpreteerd als zijnde van toepassing op alle producten die onder de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen in de zin van de kaderrichtlijn afvalstoffen. Bijgevolg beschrijft het aangemelde ontwerp verplichtingen voor platforms op een gebied waarvoor de kaderrichtlijn afvalstoffen de verplichtingen uit hoofde van artikel 30 van de DSA niet beoogde te specificeren. Het aangemelde ontwerp voldoet dus niet aan de grenzen voor nationale wetgeving die zijn vastgesteld door het harmoniserend effect van de DSA.

Bovendien is het aangemelde ontwerp van toepassing op aanbieders van onlineplatforms die “*consumenten en eindgebruikers op het grondgebied*” de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten. Er zij op gewezen dat artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen van toepassing is op aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten, en dus niet op eindgebruikers. In dit verband wordt overeenkomstig artikel 3, punt 4 octies, van de kaderrichtlijn afvalstoffen, onder “consument” verstaan: “*een natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden buiten zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit*”, terwijl overeenkomstig artikel 3, punt 4 nonies, van diezelfde richtlijn onder “eindgebruiker” wordt verstaan: een eindgebruiker zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 21), van Verordening (EU) 2019/1020, d.w.z. “*een in de Unie verblijvende of gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon die hetzij als consument, buiten zijn bedrijfs- of beroepsactiviteit, hetzij als professionele eindgebruiker bij zijn industriële activiteiten of beroepsactiviteiten, een product ter beschikking is gesteld*”. Artikel 3 van het aangemelde ontwerp heeft daarentegen betrekking op platforms die consumenten en eindgebruikers de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten. De Commissie begrijpt hieruit dat het aangemelde ontwerp niet van toepassing is op platforms die uitsluitend op consumenten zijn gericht. Daarmee beperkt het aangemelde ontwerp de reikwijdte van de verplichtingen uit hoofde van artikel 30 van de DSA, zoals gespecificeerd in artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen aanzienlijk, hetgeen in strijd is met het harmoniserend effect van de DSA.

De Commissie is van mening dat, voor zover artikel 3 van het aangemelde ontwerp van toepassing is op aanbieders van onlineplatforms die consumenten de mogelijkheid bieden overeenkomsten op afstand te sluiten met producenten die producten aanbieden waarvoor de aanvaardingsplicht geldt aan consumenten en eindgebruikers, en niet beperkt is tot

⁹ Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

textiel-, textielgerelateerde of schoeiselproducten zoals genoemd in bijlage IV quater bij de kaderrichtlijn afvalstoffen, dit artikel de in artikel 30 van de DSA vastgelegde verplichtingen in situaties die niet onder die richtlijn vallen, nader lijkt te specificeren. Aangezien artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen dezelfde doelstelling nastreeft als de bepalingen van de DSA, zou dit in strijd zijn met het volledig harmoniserend effect van de DSA.

Op basis van de bovenstaande elementen is de Commissie van mening dat artikel 3 van het aangemelde ontwerp verder gaat dan een loutere omzetting van de in de kaderrichtlijn afvalstoffen opgenomen specificatie van artikel 30 van de DSA, hetgeen in strijd is met het volledig harmoniserend effect van de DSA. Met name breidt het aangemelde ontwerp de toepassing van de verplichtingen van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van de DSA verder uit dan de specifieke situaties die onder artikel 22 bis, lid 13, van de kaderrichtlijn afvalstoffen vallen, door deze toe te passen op een bredere categorie producten, namelijk alle producten die onder een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid vallen. Volgens de lezing van de Commissie legt het aangemelde ontwerp bovendien alleen verplichtingen op aan platforms waarop zowel consumenten als eindgebruikers aanwezig zijn, terwijl de verplichtingen krachtens de DSA en de kaderrichtlijn afvalstoffen van toepassing zijn op alle platforms die zich richten op consumenten. Om de hierboven uiteengezette redenen wordt artikel 3 van het aangemelde ontwerp onverenigbaar geacht met de volledige harmonisering die in de DSA tot stand is gebracht.

Om de hierboven vermelde redenen brengt de Commissie overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 een uitvoerig gemotiveerde mening uit waarin zij van oordeel is dat de bepalingen van het aangemelde ontwerp, zoals aangegeven in de bovenstaande punten, in strijd zijn met de DSA, mochten zij worden vastgesteld zonder terdege rekening te houden met de voornoemde opmerkingen.

De Commissie herinnert de Belgische autoriteiten eraan dat de lidstaat die het betrokken ontwerp voor een technisch voorschrift heeft opgesteld, op grond van het uitbrengen van een uitvoerig gemotiveerde mening overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, lid 2, van Richtlijn (EU) 2015/1535 verplicht is om de goedkeuring van dat ontwerp uit te stellen met zes maanden vanaf de datum van kennisgeving ervan.

Deze status-quoperiode loopt diensgevolge af op 11 augustus 2026.

Bovendien vestigt de Commissie de aandacht van de Belgische autoriteiten op het feit dat de lidstaat waaraan een uitvoerig gemotiveerde mening is gericht, krachtens de bovengenoemde bepaling verplicht is om aan de Commissie verslag te doen over het gevolg dat hij voornemens is aan de mening te geven.

Indien uw regering de verplichtingen krachtens Richtlijn (EU) 2015/1535 niet nakomt of indien de tekst van het betrokken ontwerp voor een technisch voorschrift wordt goedgekeurd zonder rekening te houden met de bovengenoemde bezwaren of anderszins in strijd is met het EU-recht, kan de Commissie de procedure van artikel 258, VWEU, inleiden.

3. Opmerkingen

De Commissie wil er nogmaals op wijzen dat het, om ervoor te zorgen dat de DSA volledig doeltreffend is, van essentieel belang is om het harmoniserend effect van de DSA te behouden.

De Commissie merkt op dat aanbieders van onlineplatforms op grond van artikel 3 van het aangemelde ontwerp verplicht zijn om van producenten *“het registratienummer of de registratienummers van de producent bij de relevante beheersorganismen of producentenorganisaties, of het bewijs van een goedgekeurd individueel aanvaardingsplan”* te verkrijgen.

In dit verband zou de Commissie graag meer duidelijkheid krijgen over het begrip *“goedgekeurd individueel aanvaardingsplan”* en hoe dit zich verhoudt tot het begrip registratie in een “producentenregister” in de zin van artikel 22 ter van de kaderrichtlijn afvalstoffen.

Voor zover artikel 3 van het aangemelde ontwerp de verplichtingen van artikel 30, lid 1, punten d) en e), van de DSA specificeert door aanvullende vereisten in te voeren met betrekking tot het soort informatie dat aanbieders van onlineplatforms moeten verkrijgen, kan dit in strijd zijn met het volledig harmoniserend effect van de DSA.

Voorts worden het toezicht op en de handhaving van de DSA overeenkomstig hoofdstuk IV van de DSA in nauwe samenwerking uitgevoerd door de lidstaten en de Commissie. Daartoe verplicht artikel 49 van de DSA de lidstaten om een of meer bevoegde autoriteiten aan te wijzen die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op en de handhaving van die verordening, waarvan er één wordt aangewezen als hun coördinator voor digitale diensten (hierna: “DSC”). De aangewezen bevoegde autoriteiten voeren hun taken uit met volledige inachtneming van het in de DSA vastgestelde toezicht- en handhavingssysteem en, zoals vermeld in de artikelen 56 en 57 van de DSA, door middel van nauwe samenwerking en wederzijdse bijstand, enerzijds, tussen de aangewezen nationale DSC’s (en andere bevoegde autoriteiten) en, anderzijds, tussen deze nationale autoriteiten en de Commissie.

Op basis van de informatie waarover de Commissie beschikt, is het in dit verband niet duidelijk welke autoriteit verantwoordelijk zou zijn voor het toezicht op en de handhaving van artikel 3 van het aangemelde ontwerp. De Commissie merkt op dat in de Belgische samenwerkingsovereenkomst het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (“BIPT”) is aangewezen en gemachtigd als DSC, overeenkomstig artikel 49 van de DSA. Het BIPT is daarom de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het toezicht op die DSA, met inbegrip van het opleggen van geldboeten overeenkomstig artikel 51 van de DSA, met betrekking tot de aanbieders van tussenhandelsdiensten waarvan de hoofdvestiging in de Unie zich in België bevindt.

Aangezien het toezicht op en de handhaving van artikel 3 van het aangemelde ontwerp samenvallen met de toezichthoudende taken van de nationale autoriteiten krachtens de DSA en derhalve vallen onder de rechtsgebieden die door de DSA volledig zijn geharmoniseerd, moet worden gewaarborgd dat het toezicht op en de handhaving van

artikel 3 van het aangemelde ontwerp plaatsvinden overeenkomstig het in hoofdstuk IV van de DSA vastgestelde systeem. De Commissie verzoekt de Belgische autoriteiten derhalve ervoor te zorgen dat de definitieve tekst van de wet in overeenstemming is met de toezicht- en handhavingsstructuur van de DSA.

De diensten van de Commissie staan open voor nauwe samenwerking en overleg met de Belgische autoriteiten over mogelijke oplossingen voor de gesignaleerde problemen, met volledige inachtneming van het EU-recht.

De Commissie verzoekt de Belgische autoriteiten rekening te houden met bovengenoemde opmerkingen.

Daarnaast herinnert de Commissie de Belgische autoriteiten eraan dat zij de definitieve tekst na goedkeuring ervan overeenkomstig artikel 5, lid 3, van Richtlijn (EU) 2015/1535 aan de Commissie dienen mee te delen.

Hoogachtend,

Voor de Commissie

Henna Virkkunen
Uitvoerend vicevoorzitter

VOOR GELIJKLUIDEND AFSCHRIFT
Voor de secretaris-generaal

Martine DEPREZ
Directeur
Besluitvorming & Collegialiteit
EUROPESE COMMISSIE